

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 3 decembrie 2024

Curtea constituită din :

PREȘEDINTE: [Nume]

JUDECĂTOR: [Nume]

GREFIER: [Nume]

S-a luat în examinare apelul formulat de reclamantul [Nume] împotriva sentinței civile nr. [Nume], pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. [Nume], în contradictoriu cu pârâta intimată [Nume], având ca obiect contestație decizie de pensionare.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul apelant personal, identificat cu CI seria [Nume] nr. [Nume], lipsă fiind pârâta intimată.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța constată că apelantul reclamant a transmis la dosar, în data de 28.11.2024, note scrise privind incidența în cauză a dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024.

Instanța pune în discuție incidența în cauză a dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024.

Apelantul reclamant arată că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere considerentele deciziei nr. 42/2024, în care se face referire la situația concretă, precum și la opinia Facultății de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, care a tranșat această chestiune. Totodată, arată că instanța supremă a statuat că adevărul tip, conformă cu normele legale în vigoare, este o chestiune esențială pentru tranșarea litigiului, la dosarul cauzei regăsindu-se această adevărul, eliberată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara.

Curtea reține cauza în pronunțare cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA

Având în vedere dispozițiile art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă,

DISPUNE

Amână pronunțarea soluției în cauză la data de 17 decembrie 2024.

Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea greșii instanței.

Pronunțată în ședința publică din 3 decembrie 2024.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

ÎNCHEIERE

Ședința publică din

Curtea constituită din :

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-a luat în examinare, în cadrul apelului formulat de reclamantul împotriva sentinței civile nr., pronunțată de în dosarul nr., în contradictoriu cu pârâta intimată, având ca obiect contestație decizie de pensionare, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în cadrul mecanismului procesual prevăzut de OUG nr. 62/2024.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din, când instanța a reținut cauza în pronunțare cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțarea fiind amânată la data de

CURTEA,

Asupra necesității sesizării Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin contestația înregistrată la sub nr. la data de, reclamantul a solicitat, în contradictoriu cu pârâta, anularea deciziei de respingere a cererii sale de acordare a pensiei de serviciu cu regimul unei pensii pentru limită de vârstă; obligarea la emiterea deciziei de acordare a pensiei de serviciu începând cu data de, în temeiul art. 211 alin. 4 rap. la art. 211 alin. 1 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Prin încheierea nr. s-a dispus strămutarea dosarului nr. de la la

Prin sentința civilă nr., pronunțată de în dosarul nr., a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâta

Pentru a pronunța această sentință, instanța a reținut că reclamantul, în calitate de fost procuror al Parchetului, s-a adresat Casei Județene de Pensii, prin cererea înregistrată sub nr., solicitând acordarea pensiei de serviciu, în temeiul dispozițiilor art. 211 alin. 4 din Legea nr. 303/2022 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, apreciind că îndeplinește condițiile prevăzute de aceste dispoziții legale. Prin decizia din data de, pârâta a respins cererea reclamantului, la rubrica "motivare" din cuprinsul deciziei menționând că acesta nu îndeplinește condiția de vechime impusă de prevederile art. 211 alin. 4 din Legea nr. 303/2022, în sensul că nu are vechimea de cel puțin 25 de ani numai în funcțiile enumerate la alin. 1 al aceluiași articol și că în calculul vechimii de 25 de ani nu se includ alte activități, precum cea de avocat.

Tribunalul a constatat că pârâta a interpretat corect dispozițiile art. 211 alin. 4 din Legea nr. 303/2022, reținând că, pentru a beneficia de pensie de serviciu, persoanele care la data pensionării au o altă ocupație trebuie să îndeplinească condiția de vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Din cuprinsul adevărînței nr., emise de Parchetul, a rezultat că reclamantul a fost încadrat procuror la Parchetul în perioada 01.09.1983-02.06.1997, respectiv 13 ani și 9 luni și a fost eliberat din funcția de procuror la cerere, în data de 02.06.1997. Contrar susținerilor reclamantului, instanța a învederat că însumarea perioadei în care acesta a avut funcția de procuror (13 ani și 9 luni) cu perioada în care a deținut funcția de avocat (25 de ani și 6 luni) ar fi fost posibilă numai în temeiul art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, însă cu condiția ca reclamantul să fi deținut funcția de procuror la data pensionării, condiție neîndeplinită în cauză.

În ceea ce privește adevărînța nr., eliberată de către Parchetul, în care se precizează că reclamantul deține vechimea în magistratură de 39 ani și 3 luni, obținută prin însumarea celor 2 perioade, și că a fost emisă pentru stabilirea pensiei de serviciu a persoanelor care, la data pensionării, nu au funcția de judecător sau procuror, instanța a învederat că aceasta nu garantează dreptul reclamantului la obținerea pensiei de serviciu, întrucât, astfel cum instanța a stabilit anterior, în cauză nu sunt îndeplinite condițiile reglementate de art. 211 alin. (4) din Legea nr. 303/2022.

Reținând argumentul reducerii la absurd, instanța a învederat că interpretarea reclamantului, conform căreia sintagma ”numai în funcțiile enumerate la alin. (1)”, din cuprinsul art. 211 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, se referă inclusiv la funcția de avocat, ar conduce la concluzia absurdă că persoanele care au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de avocat se pot pensiona în temeiul acestor dispoziții legale. În realitate, trimiterea la ”funcțiile enumerate la alin. (1)”, din cuprinsul art. 211 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, se referă la funcțiile pe care le dețin subiecții enumerați la alin. (1), respectiv ”judecătorii, procurorii, judecătorii de la Curtea Constituțională, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor”.

Împotriva sentinței civile a declarat apel reclamantul, solicitând admiterea apelului, schimbarea sentinței atacate în sensul admiterii contestației, astfel cum a fost formulată, pentru următoarele motive:

În justificarea cererii de pensionare reclamantul a depus adevărînța nr. emisă de Parchetul care atestă faptul că în perioada 01.09.1983-02.06.1997 a îndeplinit funcția de procuror și adevărînța nr. emisă de Parchetul pentru stabilirea pensiei de serviciu a persoanelor care la data pensionării nu au funcția de judecător sau procuror, conform Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și conform art. 294 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Prin această ultimă adevărînță se atestă faptul că reclamantul îndeplinește condițiile prevăzute de art. 211 alin. 1 și alin. 4 din Legea nr. 303/2022 privind Statutul judecătorilor și procurorilor pentru acordarea pensiei de serviciu. Conform adevărînței, funcția față de care se stabilește pensia de serviciu este cea de procuror cu grad de parchet de pe lângă tribunal la Parchetul, vârsta la data pensionării (16.12.2022) este de 63 de ani și 5 luni, iar vechimea în magistratură la data de 16.12.2022 este de 39 de ani și 3 luni, după cum urmează: vechimea în funcția de procuror - 13 ani și 9 luni și vechimea în funcția de avocat (la data de 16.12.2022) - 25 de ani și 6 luni.

Reclamantul apelant a criticat hotărârea primei instanțe întrucât, deși instanța a susținut că reclamantului i se aplică dispozițiile art. 211 din Legea nr. 303/2002 în forma în vigoare la data depunerii cererii de pensionare, conform principiului *tempus regit actum*, totuși a înlăturat

aplicarea art. 211, lipsind de efecte norma legală aplicabilă și interpretând separat dispozițiile din alin. (4) fără a se raporta și la alin. (1) al art. 211 al Legii 303/2002.

De asemenea, în mod nelegal instanța de fond a lipsit de efecte juridice adeverința nr..... emisă de Parchetul..... Prin acest act s-a adevărit că reclamantul îndeplinește condițiile prevăzute de art. 211 alin. (1) și (4) din Legea nr. 303/2002 privind statutul judecătorilor și procurorilor pentru acordarea pensiei de serviciu și s-au certificat corectitudinea și legalitatea datelor înscrise în adeverință. Adeverința, act administrativ cu caracter unilateral, nu a fost anulată și nici revocată, prin urmare trebuie să își producă efectele juridice. Întrucât în cauză nu s-a invocat nici de către partea adversă și nici de către instanță excepția de nelegalitate a adeverinței emise de Parchetul și întrucât legea contenciosului administrativ este legea organică, aplicându-se oricărui act cu caracter administrativ, instanța de fond nu putea în mod legal să înlăture pur și simplu acest act de la aplicare.

Interpretarea legală a art. 211 alin. (1) și (4) conduce la concluzia că un fost magistrat, care nu a plecat din funcția deținută din motive imputabile și care, la data împlinirii vârstei de pensionare se afla în exercitarea unei profesii juridice enunțate în alin. 1 al art. 211, cu condiția să aibă cel puțin 25 de ani vechime asimilată în magistratură, se poate pensiona cu pensie de serviciu.

Poate fi reținut că legiuitorul a introdus alin. 4 al art. 211 din Legea nr. 303/2002 pentru a evita o situație de discriminare dintre persoanele care, plecând dintr-o funcție de magistrat din motive neimputabile lor, să-și poată valorifica în mod similar vechimea în acele funcții și în aceleași condiții cu ale unui magistrat în funcție care, dispunând de cel puțin o lună vechime în magistratură, își poate deschide drepturile la pensia de serviciu dacă mai poate aduna la această vechime de o lună și alte perioade de vechime în oricare dintre funcțiile juridice de judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, judecător financiar, procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, grefier cu studii superioare juridice, consilier juridic sau jurisconsult, astfel încât vechimea totală să fie de cel puțin 25 de ani.

Având în vedere necesitatea respectării principiului simetriei normelor juridice, legiuitorul a statuat că oricare dintre funcțiile prevăzute la alin. 1 al art. 211 poate genera deschiderea - drepturilor pentru pensia de serviciu cu condiția ca vechimea minimă în aceste funcții, fără a se face vreo deosebire dintre ele, să fie de minim 25 de ani, iar persoana interesată să fi împlinit vârsta de 60 de ani.

Pe de altă parte, nu se poate considera că beneficiul pensiei de serviciu poate fi condiționat doar de funcția deținută în momentul solicitării dreptului de a accede la pensie, făcând abstracție de similaritatea vechimilor cumulate în aceleași funcții, aspect care ar putea genera o discriminare bazată pe efecte diferite (disproporționate) ale aceluiași perioade de vechime în funcție, ce reprezintă o diferență de tratament juridic din perspectiva luării în considerare la stabilirea vechimii în funcția de judecător sau procuror a perioadei în care beneficiarul pensiei de serviciu a exercitat profesia de avocat sau alte profesii juridice, fapt ce contravine art. 2 alin. 1, 3 și 4, art. 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, art. 14 CEDO și art. I din Protocolul 12 la Convenție, art. 16 coroborat cu art. 53 din Constituție.

Prin întâmpinare, pârâta intimată a solicitat respingerea apelului ca nefondat, reținând în motivare că pentru a beneficia de pensie de serviciu, persoanele care la data pensionării au o altă ocupație trebuie să îndeplinească condiția de vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcțiile de judecător, procuror, judecător la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Însă, potrivit adeverințelor nr. și nr., reclamantul are o vechime în funcția de procuror de doar 13 ani și 9 luni.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamantul apelant a arătat că întâmpinarea depusă nu se conformează cerințelor art. 205 C.pr.civ., fiind doar un act cu conținut formal și nicidecum un răspuns la motivele de apel. Astfel, reclamantul apelant solicită respingerea apărărilor părâtei și admiterea apelului așa cum a fost formulat.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

În ședința publică din 19.11.2024, instanța a pus în discuție incidența în cauză a dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, care reclamă sesizarea ÎCCJ în vederea interpretării chestiunii de drept de care depinde soluționarea cauzei, respectiv *dacă dispozițiile art. 211 alin. 4 prin raportare la alin. 1 al aceluiași articol din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată, se pot interpreta în sensul că vechimea de cel puțin 25 de ani necesară pentru pensionare include și vechimea acumulată în funcția de avocat sau, dimpotrivă, această noțiune cuprinde exclusiv vechimea în funcțiile de judecător, procuror, judecător al Curții Constituționale, magistrat asistent al Înaltei Curți de Casație și Justiție și Curții Constituționale și personal juridic asimilat judecătorilor și procurorilor.*

Deși s-a acordat un termen de judecată pentru ca părțile să-și exprime în scris punctul de vedere, doar apelantul reclamant și-a exprimat poziția procesuală, după cum urmează:

În opinia apelantului reclamant, norma legală cuprinsă în art.211 alin. (1) și (4) este clară, în sensul că vechimea de cel puțin 25 de ani necesară pentru obținerea pensiei de serviciu include și vechimea acumulată în funcția de avocat.

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată în dosarul nr. 1526/1/2024 cu o întrebare care nu este identică semantic cu întrebarea formulată de Curtea de Apel Timișoara în prezenta cauză, dar scopul este același, respectiv obținerea unei confirmări din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție că vechimea de cel puțin 25 de ani necesară pentru pensionare include vechimea acumulată în funcția de avocat. Raportat la sesizarea din dosarul nr. 1526/1/2024, întrebarea nu se mai referă la o chestiune nouă de drept, astfel încât condițiile cumulativ prevăzute în art.519 C.pr.civ. nu sunt îndeplinite, respectiv nu este îndeplinită: cerința nestatuării anterioare de către Înalta Curte de Casație și Justiție în condițiile în care există o dezlegare de principiu ale aceleiași chestiuni de drept dată de instanța supremă. Totodată, referitor la cerința ca chestiunea de drept vizată de întrebare să fie reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, câtă vreme alin. (4) al art. 211 din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată, se coroborează cu alin. (1) al aceluiași articol, nu există o dificultate de interpretare a normelor de drept indicate, de natură să necesite intervenția instanței supreme.

În considerentele deciziei nr. 42/2024 pronunțată în dosarul nr. 1526/1/2024, opinia exprimată la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție de către Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest Timișoara a fost că, pentru perioada de la intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2022 și până la modificarea acesteia prin Legea nr. 282/2023, dispozițiile art. 211 alin. (4) se interpretează în sensul că vechimea de cel puțin 25 de ani trebuie realizată în funcțiile enumerate la art. 211 alin. (1), și anume judecător, procuror, judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, judecător financiar, procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, grefier cu studii superioare juridice, consilier juridic sau jurisconsult, iar, după modificările aduse Legii nr. 303/2022 prin Legea nr. 282/2023, vechimea de 25 de ani trebuie realizată numai în funcțiile de judecător, procuror, judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, cu derogarea stabilită la art. II din Legea nr. 282/2023.

Tot în considerentele deciziei nr. 42/2024 sunt exemplificate și hotărâri judecătorești, unele de admitere a acțiunii, altele de respingere a acțiunii, cu obiect similar celui din prezenta cauză, indicația fiind ca instanțele judecătorești investite cu soluționarea unor astfel de cauze să soluționeze fiecare cauză în funcție de actele de la dosar și raportat la îndeplinirea sau neîndeplinirea de către reclamant a cerințelor legale privind obținerea pensiei de serviciu.

Din aceeași decizie nr. 42/2024, par. 64-66, rezultă că adeverința - tip prevăzută de art. 13 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii 303/2004 - adeverință pe care, în cauza pendinte, reclamantul..... a depus-o la dosarul de pensionare este esențială pentru soluționarea cauzei. Apelantul reclamant a arătat că a depus la dosarul de pensionare adeverința nr..... emisă de Parchetul pentru stabilirea pensiei de serviciu a persoanelor care la data pensionării nu au funcția de judecător sau procuror conform Legii nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată. Conform art. 294 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor în partea dreaptă-sus a acestei adeverințe se menționează: „ANEXA 3 la HG 1275/2005”, astfel această adeverință este conformă cu dispozițiile legale în vigoare la data emiterii sale.

Raportat la cele expuse și având în vedere principiul „tempus regit actum”, nu se poate goli de conținut norma juridică cuprinsă în art.211 alin. (1) și (4) din Legea 303/2022, nemodificată, și nici nu i se poate da o interpretare contrară a ceea ce legiuitorul a urmărit prin edictarea acestei legi. Pentru perioada de activitate a legii, respectiv 16 decembrie 2022 - 20 octombrie 2023 (când a intrat în vigoare Legea nr.28/2023) aplicarea prevederilor cuprinse în art.211 alin. (1) și (4) din Legea 303/2022, forma nemodificată, este obligatorie.

Apelantul reclamant a mai arătat că din analiza comparativă a art. 211, forma nemodificată, reglementată de Legea nr. 303/2022, cu forma modificată, reglementată prin Legea 282/2023, rezultă cu claritate că pentru perioada de la intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2022 și până la modificarea acesteia prin Legea nr. 282/2023, dispozițiile art. 211 alin. (4) se interpretează în sensul că vechimea de cel puțin 25 de ani trebuie realizată în funcțiile enumerate la art. 211 alin. (1), și anume judecător, procuror, judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, judecător financiar, procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, grefier cu studii superioare juridice, consilier juridic sau jurisconsult, iar, după modificările aduse Legii nr 303/2022 prin Legea nr. 282/2023, vechimea de 25 de ani trebuie realizată numai în funcțiile de judecător, procuror, judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la ÎCCJ și la CCR, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, cu derogarea stabilită la art. II din Legea nr. 282/2023.

În consecință, apelantul reclamant a conchis că în cauză nu se justifică sesizarea ÎCCJ.

III. Analiza admisibilității sesizării:

Potrivit dispozițiilor art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024:

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. 1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Potrivit dispozițiile art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art.1 completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Analizând îndeplinirea cumulativă în cauză a acestor condiții, Curtea constată că **obiectul investirii instanței îl constituie un raport de asigurări sociale** în care sunt implicate cele două părți litigante, respectiv reclamantul, fost magistrat care la data depunerii cererii de pensionare exercită funcția de avocat și înțelege să se prevaleze de dispozițiile art. 211 alin. 4 rap. la alin.1 al aceluiași articol din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată prin Legea nr. 282/2023, pentru a obține pensie de serviciu și, de cealaltă parte, Casa Județeană de Pensii..... care consideră că reclamantul nu face parte din categoria beneficiarilor textului de lege invocat. Mecanismul procesual prin care cele două părți au provocat instanța să se pronunțe asupra aplicabilității dispozițiilor art. 211 alin. 4 din Legea nr. 303/2022 în situația particulară a reclamantului îl constituie contestația împotriva deciziei de respingere a cererii de acordare a pensiei de serviciu din 23.05.2023, emisă de Casa Județeană de Pensii Integrarea litigiului în categoria celor vizate de art. 1 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 apare astfel indiscutabilă, fiind un proces în legătură cu stabilirea drepturilor de pensie.

Soluționarea litigiului depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 211 alin. 4 rap. la alin. 1 al aceluiași articol din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată prin Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, având în vedere că prin decizia supusă cenzurii instanței în dosarul pendinte s-a respins cererea de pensionare cu motivarea că reclamantul nu îndeplinește condițiile impuse de art. 211 alin. 4 din Legea nr. 303/2022. Decizia casei județene de pensii a fost confirmată și consolidată prin argumentele proprii, dezvoltate de tribunal în considerente ce susțin soluția de respingere a contestației formulate de reclamant împotriva deciziei de respingere a cererii de pensionare. În apelul reclamantului, s-a criticat soluția primei instanțe, reclamantul considerând că dispozițiile actuale ale art. 211 alin. 4 coroborat cu alin. 1 al aceluiași articol îi deschid calea obținerii unei pensii de serviciu.

Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asupra aspectelor ce fac obiectul prezentei sesizări instanța supremă nu a statuat, astfel cum rezultă din jurisprudența sa.

Într-adevăr, prin Decizia nr. 10/2019 pronunțată în dosarul nr. 3095/1/2018, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a oferit o interpretare de principiu dispozițiilor art. 82 alin. 5 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, hotărând că la stabilirea condițiilor de vechime trebuie avută în vedere numai vechimea în funcțiile enumerate în cuprinsul acestui alineat, iar trimiterea la prevederile alin. (1) al aceluiași articol se referă la perioada de cel puțin 25 de ani. Această hotărâre prealabilă nu este aptă însă să rezolve chestiunea de drept supusă analizei instanței în dosarul pendinte, având în vedere că dispozițiile art. 211 alin. 4 din Legea nr. 303/2022 au o configurație diferită de cele supuse interpretării în dosarul nr. 3095/1/2018.

Astfel, în vreme ce textul normativ interpretat, conținut în art. 82 alin. 5 din Legea nr. 303/2004, se referă la ”persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi”, textul corespondent din art. 211 alin. 4 din Legea nr. 303/2022 nu mai circumstanțiază în conținutul său funcțiile la care se referă, ci legiuitorul se limitează să califice persoanele care au aptitudinea de a deveni beneficiare ale dreptului subiectiv la pensia de serviciu printr-o trimitere ambiguă la dispozițiile alin. 1 al art. 211, utilizând formularea ”Persoanele care au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcțiile enumerate la alin. (1)”. Cu alte cuvinte, identificarea persoanelor la care se referă ipoteza normativă din alin. 4 al art. 211 se realizează prin interpretarea dispozițiilor alin. 1 al aceluiași articol, mai precis prin recunoașterea funcțiilor la care face trimitere legiuitorul prin modalitatea confuză de redactare a textului alin. 4. Având în vedere diferența de conținut normativ dintre cele două texte cuprinse în legile succesive de reglementare a statutului judecătorilor și procurorilor, instanța apreciază că modalitatea de interpretare a art. 82 alin. 5 din Legea nr. 303/2004, agreată de instanța supremă în conținutul hotărârii prealabile pronunțate în dosarul nr. 3095/1/2018, nu poate fi transpusă automat într-un litigiu în care reclamantul se prevalează de dispozițiile art. 211 alin. 4 și 1 din Legea nr. 303/2022, dispoziții pe care le califică ca fiindu-i favorabile și de natură a contura un regim juridic diferit de cel reglementat anterior prin Legea nr. 303/2004.

În ceea ce privește Decizia nr. 42/2024 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în dosarul nr. 1.526/1/2024, se observă că aceasta cuprinde o soluție de respingere ca inadmisibilă a sesizării formulate de Tribunalul Suceava în vederea interpretării dispozițiilor art. 211 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma nemodificată. Premisa pe care s-a fundamentat soluția de respingere ca inadmisibilă a sesizării a constituit-o situația de fapt particulară ce a caracterizat litigiul în care a fost formulată sesizarea, în care cererea de pensionare a fost respinsă de către casa județeană de pensii întrucât reclamantul nu a depus adeverința-tip pentru pensia de serviciu, astfel că soluționarea litigiului nu a depins de lămurirea chestiunii de drept cu care a fost sesizată instanța supremă, ci de elucidarea aspectelor de fapt, cu valență probatorie în proces.

În schimb, în litigiul pendinte, este îndeplinită condiția ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care reclamantul a depus la dosarul de pensionare adeverința tip de pensionare, eliberată de Parchetul, în care i se recunoaște o vechime în magistratură de 39 ani și 3 luni, acumulată prin exercitarea funcției de procuror timp de 13 ani și 9 luni, succedată de funcția de avocat, practică timp de 25 de ani și 6 luni. Așadar, spre deosebire de litigiul aflat pe rolul Tribunalului Suceava, în care decizia de respingere a pensiei de serviciu a fost justificată de casa județeană de pensii prin nedepunerea adeverinței tip de pensionare, în cazul de față decizia de pensionare a fost respinsă de instituția intimată cu motivarea că nu este îndeplinită condiția de vechime de 25 de ani impusă de prevederile art. 211 alin. 4 din Legea 303/2022, în calculul vechimii nefiind inclusă perioada de exercitare a profesiei de avocat.

În acest context, în opinia instanței de apel, nu se poate considera că problema de drept identificată în cauza pendinte ar fi fost tranșată prin cele două decizii obligatorii pronunțate în această materie ca urmare a activării mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile, înscris în Codul de procedură civilă și în OUG nr. 62/2024.

În fine, se impune precizarea că, spre deosebire de art. 519 alin. 1 C.pr.civ., prevederile art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 nu mai stabilesc și condiția noutății și, dat fiind caracterul imperfect și neclar al normei de drept disputate, apt să genereze îndoieli în privința orientării de urmat în aplicabilitatea și interpretarea normei, instanța de apel consideră că această chestiune de drept prezintă gradul de dificultate apt să justifice intervenția instanței supreme, astfel cum această condiție transpare din cuprinsul hotărârii preliminare nr. 41/2024, pronunțată

de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în dosarul nr. 1504/1/2024, paragrafele 62-67.

În concluzie, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile OUG nr. 62/2024.

IV. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

Art. 211 alin. 1 și 4 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor:

Art. 211 - (1) Judecătorii, procurorii, judecătorii de la Curtea Constituțională, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, indiferent de vârstă, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcțiile de judecător, procuror, judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, judecător financiar, procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, greșier cu studii superioare juridice, consilier juridic sau jurisconsult se pot pensiona la cerere și pot beneficia de o pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(4) Persoanele care au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcțiile enumerate la alin. (1) se pot pensiona la împlinirea vârstei de 60 de ani și pot beneficia de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia de serviciu este egală cu 80% din baza de calcul stabilită prin raportare la un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad profesional. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.

Art. 211 alin. 1 și 4 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificat prin Legea nr. 282/2023

Art. 211 - (1) Judecătorii, procurorii, judecătorii de la Curtea Constituțională, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 221 alin. (1), cu o vechime de cel puțin 25 de ani realizată numai în aceste funcții, se pot pensiona la împlinirea vârstei de 60 de ani și pot beneficia de o pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media indemnizațiilor de încadrare brute lunare și a sporurilor avute în ultimele 48 de luni de activitate înainte de data pensionării. Cuantumul net al pensiei de serviciu nu poate fi mai mare de 100% din venitul net avut în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(4) Persoanele care au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcțiile enumerate la alin. (1) se pot pensiona la împlinirea vârstei standard de pensionare prevăzute de sistemul public de pensii și pot beneficia de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia de serviciu este egală cu 80% din baza de calcul reprezentată de media indemnizațiilor de încadrare brute lunare și a sporurilor avute în ultimele 48 de luni de activitate înainte de data eliberării din funcție, raportate la un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad profesional. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile acestora. Cuantumul net al pensiei de serviciu nu poate fi mai mare de 100% din venitul net aferent venitului brut din ultima lună de activitate înainte de data eliberării din funcție, raportate la un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție,

vechime și grad profesional. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute de prezentul alineat.

Art. 82 alin. 1 și 5 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor:

Art. 82 - (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.

V. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate :

Problema de drept cu privire la care instanța supremă este invitată să se pronunțe vizează condiția de vechime de 25 de ani necesară pentru obținerea pensiei de serviciu, reglementată de art. 211 alin. 4 rap. la alin. 1 al aceluiași articol apartenent Legii nr. 303/2022, forma nemodificată prin Legea nr. 282/2003 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal. În concret, ceea ce se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție este să stabilească dacă dispozițiile art. 211 alin. 4 prin raportare la alin. 1 al aceluiași articol din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată, se pot interpreta în sensul că vechimea de cel puțin 25 de ani necesară pentru pensionare include și vechimea acumulată în funcția de avocat sau, dimpotrivă, această noțiune cuprinde exclusiv vechimea în funcțiile de judecător, procuror, judecător al Curții Constituționale, magistrat asistent al Înaltei Curți de Casație și Justiție și Curții Constituționale și personal juridic asimilat judecătorilor și procurorilor.

Limitele între care urmează a fi cantonată analiza instanței de trimitere sunt circumscrise categoriei persoanelor care au împlinit vârsta de 60 de ani, la data formulării cererii de pensionare au ocupația de avocat și au o vechime de cel puțin 25 de ani în funcții juridice, vechime compusă din perioada în care persoana vizată a exercitat funcția de judecător sau procuror, la care se adăunează perioada în care a profesat ca avocat.

Caracterul neclar al reglementării derivă din trimiterea pe care art. 211 alin. 4 din Legea

nr. 303/2022, forma nemodificată, o face la prevederile alin. 1 al aceluiași articol în scopul de a determina conținutul semantic al sintagmei *vechime de cel puțin 25 de ani*, reglementată drept condiție indispensabilă obținerii pensiei de serviciu. În reglementarea textului normativ analizat legiuitorul a optat pentru circumstanțierea acestei condiții prin trimiterea la funcțiile enumerate în alin. 1 al art. 211, trimitere cu caracter dual, în condițiile în care ea poate fi interpretată fie ca o referire la funcțiile de judecători, procurori, magistrați-asistenți și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, regăsite în partea introductivă a primului alineat, fie ca o trimitere la funcțiile de judecător, procuror, judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, judecător financiar, procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, greșier cu studii superioare juridice, consilier juridic sau jurisconsult, funcții indicate în teza a doua a aceluiași alineat pentru a contura conținutul vechimii de 25 de ani a persoanelor care la data pensionării au ocupația de judecători, procurori, magistrați-asistenți și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Este incontestabil că stabilirea vechimii în magistratură prin includerea unei palete mai largi de funcții juridice, inclusiv a celei de avocat, a fost gândită de legiuitor pentru categoriile profesionale ale judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, această opțiune a legiuitorului fiind concretizată în mod explicit în conținutul normativ al primului alineat al art. 211 din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată. Legiuitorul a tratat așadar, în alin. 1 al art. 211 din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată, condițiile în care poate fi exercitat dreptul la pensie de către acele persoane care la data formulării cererii de pensionare ocupă funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Pe de altă parte, alin. 4 al art. 211 din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată, vizează condițiile de stagiu și de vârstă necesar a fi îndeplinite cumulativ la pensionare, pentru persoanele care la momentul solicitării acordării pensiei de serviciu nu mai sunt în funcție. Dacă condiția referitoare la vârsta de 60 de ani necesară pentru pensionare este clar exprimată, în schimb, pentru descrierea condiției de vechime legiuitorul a utilizat norma de trimitere ca mecanism de legiferare, stabilind că vechimea de 25 de ani se raportează la funcțiile enumerate în norma complementară prevăzută în alin. 1 al aceluiași art. 211, forma nemodificată.

Este real că în alin.1 al art. 211 legiuitorul uzitează noțiunea de *funcții* exclusiv la enumerarea profesiilor de specialitate juridică a căror perioadă de exercitare poate fi asimilată cu vechimea în magistratură. Cu toate acestea, această formulare, imperfectă în redactare, nu poate conduce automat la concluzia că trimiterea pe care legiuitorul o face prin alin. 4 la funcțiile enumerate la alin. 1 vizează toate funcțiile juridice avute în vedere în alin. 1 la stabilirea vechimii în magistratură de cel puțin 25 de ani necesară în vederea pensionării. O astfel de concluzie nu ar putea fi susținută decât prin aplicarea unei metode izolate de interpretare gramaticală a sintagmei „funcții enumerate la alin. 1”, al cărei unic scop ar fi identificarea sensului sintactic și morfologic al normei de drept analizate. Or, misiunea interpretului în stabilirea sensului normei poate fi (și trebuie) atinsă și prin aplicarea unor alte metode de interpretare extrinseci, bazate pe elemente exterioare regulii juridice ce se interpretează.

Astfel, dat fiind că textul normativ analizat este aparținând unei legi care reglementează statutul judecătorilor și procurorilor, instanța apreciază că cea mai potrivită metodă de interpretare este cea care pornește de la tratarea textului ca parte componentă a unui sistem de reglementări ce contribuie la conturarea statutului juridic al magistraților. Aceasta înseamnă că dacă alin. 1 al art. 211 din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată, are în vedere, în mod indeniabil, condițiile de pensionare ale judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, aplicând regulile de

interpretare teleologică bazate pe scopul urmărit de legiuitor la elaborarea normei juridice, atunci beneficiul recunoașterii unei vechimi în magistratură rezultată din acumularea vechimii în alte profesii juridice nu poate fi extins în afara profesiilor juridice pentru care a fost edictată norma din art. 211 alin.1. Nu s-ar putea recunoaște așadar o pensie de serviciu fundamentată pe o vechime rezultantă a unei acumulări de perioade în care au fost exercitate diferite profesii juridice, dacă solicitantul pensiei de serviciu nu îndeplinește în ultima lună de activitate profesia de judecător, procuror, magistrat-asistent și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Aplicând inclusiv metodele logice de interpretare ce se bazează pe raționamentul a contrario și raționamentul ad absurdum, respectiv că beneficiul asimilării vechimii în magistratură cu vechimea în alte profesii juridice este aplicabil inclusiv persoanelor prevăzute la alin. 4 al art. 211 care la momentul solicitării acordării pensiei de serviciu nu mai sunt în funcție, s-ar ajunge la situația absurdă în care pensia de serviciu reglementată de art. 211 alin. 1 să fie generată de o vechime de 25 de ani în funcția de avocat, consilier juridic sau în una dintre celelalte funcții de specialitate juridică enumerate în alin. 1.

Se demonstrează astfel imposibilitatea logică de interpretare a textului de lege conținut în art. 211 alin. 4 din Legea nr. 3030/2022, forma nemodificată, în sensul că vechimea de cel puțin 25 de ani necesară pentru pensionare include și vechimea acumulată în funcția de avocat, consecința rațională fiind că norma de trimitere are în vedere doar titularii din prima teză a art. 211 alin. 1 din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată.

Pe de altă parte, observând mai departe că pensia de serviciu reglementată de art. 211 alin. 4 a fost fixată prin același alineat ca fiind 80% din baza de calcul stabilită prin raportare la un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad profesional, aplicând metoda sistematică de interpretare care are în vedere așezarea normei de interpretat în contextul și la ramura aparținătoare, Curtea consideră că norma de trimitere are în vedere exclusiv persoanele care au exercitat funcțiile de judecător și procuror și care, în cadrul vechimii necesare pentru pensionare, pot solicita adiționarea perioadelor de exercitare a funcțiilor de magistrat-asistent și personal de specialitate asimilat judecătorilor și procurorilor, prevăzute în alin. 1 al aceluiași articol.

În raport de aceste considerente, întrucât este necesară eliminarea ambiguităților din textele legale analizate, Curtea apreciază necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a da o dezlegare de principiu următoarei chestiuni de drept:

- *dispozițiile art. 211 alin. 4 prin raportare la alin. 1 al aceluiași articol din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată prin Legea nr. 282/2023, se pot interpreta în sensul că vechimea de cel puțin 25 de ani necesară pentru pensionare include și vechimea acumulată în funcția de avocat sau, dimpotrivă, această noțiune cuprinde exclusiv vechimea în funcțiile de judecător, procuror, judecător al Curții Constituționale, magistrat asistent al Înaltei Curți de Casație și Justiție și Curții Constituționale și personal juridic asimilat judecătorilor și procurorilor.*

În consecință, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, conform art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 și, totodată, se va dispune suspendarea judecății în prezenta cauză până la pronunțarea hotărârii prealabile, potrivit art. 520 alin. 2 C.pr.civ.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru Dezlegarea unei chestiuni de drept.

În temeiul art.2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519 C.pr.civ., sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

- *dispozițiile art. 211 alin. 4 prin raportare la alin. 1 al aceluiași articol din Legea nr. 303/2022, forma nemodificată prin Legea nr. 282/2023, se pot interpreta în sensul că vechimea de cel puțin 25 de ani necesară pentru pensionare include și vechimea acumulată în funcția de avocat sau, dimpotrivă, această noțiune cuprinde exclusiv vechimea în funcțiile de judecător, procuror, judecător al Curții Constituționale, magistrat asistent al Înaltei Curți de Casație și Justiție și Curții Constituționale și personal juridic asimilat judecătorilor și procurorilor.*

În baza art. 520 alin. 2 C.pr.civ., suspendă judecata apelului declarat de către reclamantulîmpotriva sentinței civile nr., pronunțată de în dosarul nr., în contradictoriu cu pârâta intimată, până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu recurs pe toată perioada suspendării în ceea ce privește măsura suspendării judecății. Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel

Pronunțată azi, 17 decembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

GREFIER,

.....

Red.....-17.12.2024

Tehnored.- 17.12.2024; 5 ex.